

Opera i kirken

Kirke og kunst har gjennom århundrer vært nært forbundet og inspirert hverandre gjensidig i ord, bilde og musikk.

Kombinasjonen opera og kirke har ikke fullt så lange tradisjoner, og vi forbinder vanligvis ikke kirkerommet med opera. Men vi kjenner oratorietradisjonen som en selvfølgelig del av en kunstnerisk formidling av kirkens budskap. Händels Messias, Bachs Juleoratorium og Skapelsen av Haydn er kunstuttrykk som tar mange av operaformens virkemidler i bruk; ulike roller, veksling mellom resitativer og arier, samt bruk av musikalske, dramatiske effekter. På denne måten speiler de operatradisjonens stil og form, det er bare scenografi, kostymer og agering de ikke tar med i uttrykket.

Opera hører vanligvis til i teatret eller på en scene. Kveldens forestilling er lagt til kirken, både fordi den handlingsmessig utspiller seg i et kirkerom, men også fordi den tematiserer sentrale menneskelige, etiske og eksistensielle spørsmål, nært forbundet med kristen tro og levesett.

Dette har vært gjort to ganger før i Opera Bergen og Vest Norges Operas historie; i 1990 med "Mordet i katedralen" og i 2001 med "Ropet frå oskehaugen".

Kirkerommet med sin egenart og sine symboler danner i hovedsak den scenografiske rammen rundt denne operaen, mens regi og lysdesign tilfører dramaet den intensitet og nerve som behøves for å levendegjøre denne fortellingen som kan berøre oss dypt.

Il Trittico

Suor Angelica utgjør den ene av de tre operaene som utgjør en enhet, og som går under navnet Il Trittico. Puccini (1858 -1924) arbeidet med dette konseptet i årene 1912 – 1918. Han har satt sammen tre enaktere som er svært ulike både i form og innhold, etter samme ide som et tryptikon; en tredelt altertavle.

Det var Puccinis intensjon at alle tre skulle fremføres samlet, men i våre dager det er ikke uvanlig at de settes opp hver for seg, eller bare to av dem.

Il Trittico består av Il Tabarro (Kappen), Suor Angelica og Gianni Schicci. Den første er en bitende, mørk historie; voldelig og utspekulert. Gianni Schicci er en komisk farse om menneskers grådighet, og går for å være den mest populære, ikke minst på grunn av arien "O mio Babbino Cara".

Suor Angelica var Puccinis egen favoritt; en oppløftende historie om religiøs forsoning og forløsning. Den utspiller seg i et italiensk kloster. Puccini hadde selv en søster i kloster. Dette ga ham anledning både å la seg inspirere og til å spille stykket for nonnene der – en opplevelse som rørte dem til tårer.

Hans mesterlige evne til å skape realistiske og individuelle rolleskikkelser slik vi kjenner fra hans større operaer, viser seg i like sterk grad i Suor Angelica, til tross for at formatet her er mindre.

Librettisten, Giovacchino Forzano, hadde egentlig tenkt historien som et teaterstykke, men tilbød Puccini ideen for hans Tritticoprojekt. Puccini sa ja uten å nøle. Arbeidet ble i hovedsak gjort våren og sommeren 1917, og ferdigstilt 25.juli samme år, på Puccinis egen fødselsdag.

Handlingen

Vi hører klosterkirkens klokker slår, og søstrene i klosteret synger Ave Maria. Søstrene mottar velsignelsen av klosterets mor, abbedissen.

To av søstrene blir irettesatt av priorinnen for å komme for sent til messen. Søster Angelica var også sen, sier hun, men hun har vist anger; hun stoppet foran alteret, gjorde korsets tegn og la seg ned og kysset jorden – som et tegn på ydmykhet. I lydighet og ydmykhet angrer de seg, bøyer seg og kysser jorden og mottar tilgivelse.

Noen av de andre søstrene får også irettesettelser; søster Lucilla må tilbringe resten av dagen i taushet fordi hun har fått de andre til å le i kirken, søster Osmina fordi hun setter seg opp mot priorinnen. Hun blir sendt til cellen sin som straff.

Deretter samler priorinnen søstrene rundt seg og ber dem glede seg på denne dagen, og hvile. Dette er den første av de tre dagene i året da solstrålene treffer fontenen i klosterhaven, og får vannet til å glitre – det er som et smil fra den hellige mor.

Nonnene blir minnet om at nok et år er gått, og i sorg minnes de en av søstrene som er gått bort det siste året. De henter blomster, og går for å legge dem på søster Rosas grav.

Nonnene diskuterer sine drømmer og lengsler, mens priorinnen mener at deres oppgave ene og alene er å be for et evig liv – for seg selv og for alle mennesker.

Søster Genovieffa bekjenner imidlertid at hun ofte lengter tilbake til den tiden hun var ute og gjette sauer, å kunne kjenne lammenes myke ull mot ansiktet. Hvis det er en synd, ber hun Gud tilgi henne – han som er Guds lam.

Søster Dolcina bekjenner sine stadige ønsker om noe godt å spise. Søster Angelica blir også spurt om hun har noe å bekjenne, hvilket hun sier nei til.

De andre søstrene blir forferdet over en slik løgn, fordi de vet at hun lengter ustanselig etter familien som hun er blitt tvunget til å forlate. I sju år har hun vært i klosteret – uten å ha fått et livstegn fra dem. De har hørt rykter om at hun kommer fra en rik familie, at hun er adelig, kanskje en prinsesse, som er blitt utstøtt og sendt i eksil. Men de vet ikke hvorfor.

De avbrytes i sine spekulasjoner av en sykesøster som kommer løpende inn for å be søster Angelica om hjelp til søster Clara som er blitt stukket av veps. Søster Angelica steller klosterets urtehage, og kan alt om urtenes legende virkninger. Hun gir sykepleieren noe som kan hjelpe den syke.

Deretter ankommer to av søstrene som har vært ute. De bringer med seg mange slags gode gaver til klosteret; melk, egg og ost, linser, nøtter og mel. De har sett en vogn stå utenfor klosteret og spør de andre om de vet hvem som er kommet til klosteret.

Når søster Angelica får høre det, rykker hun til, og spør om hvordan vognen så ut. Det kan de ikke svare på – bare at den var veldig flott.

Søstrene legger merke til hvor blek Angelica er blitt, og at hun skjelver. Hun som var så glad for et øyeblikk siden.

Klosterklokken ringer, og de forstår at det er besøk til en av dem. Men hvem? Alle har sine små håp, men håper at det denne gangen er Angelicas tur til å få besøk. Angelica korsner seg og ber Jomfru Maria hjelpe henne.

Abbeddissen annonserer at det er besøk til søster Angelica – og alle søstrene trekker et lettelsens sukk. Endelig er det hennes tur. De vises bort. Søster Angelica faller på kne, og hører søstrene synger et Requiem. Hun løfter øynene og abbeddissen forteller at det er hennes tante, fyrstinnen, som har kommet for å besøke henne. Fyrstinnen kommer inn, og ser med et iskaldt blick på niesen sin, uten et snev av medfølelse. De blir alene.

Fyrstinnen forklarer at Angelicas søster skal gifte seg, og at Angelica må signere det dokumentet hun har med seg, og ved det frasi seg arven etter sine foreldre.

Til det svarer Angelica at hun har sonet sin synd. Hun har ofret alt til Jomfru Maria. Bare en ting kan hun ikke gi fra seg; lengselen etter barnet hun fødte, og som hun fikk kysset kun en eneste gang. Hun spør etter hvordan den lille gutten hennes har det, og får bare et iskaldt taust blick fra tanten.

Fyrstinnen nekter å snakke, men meddeler til slutt Angelica at hennes sønn ble syk og døde for to år siden. Deretter får hun Angelica til å signere arveoppgjøret og forlater klosteret.

Søster Angelica synger til sitt døde barn (Senza Mamma)

Hun er fanget av et himmelsk syn; hun tror hun hører den lille sønnen roper på henne så de kan møtes i Paradis.

Angelica bruker sin kunnskap om urtene, og bestemmer seg for å dø ved hjelp av dem.

Idet hun drikker giften skjønner hun at hun er fordømt; å ta sitt eget liv er en dødelig synd. Hun kaster seg på kne og ber Jomfru Maria om ikke å dø i unåde.

Hun dør av kjærlighet til sitt barn. I det hun dør ser hun mirakelet; døren går opp, og i et strålende lys kommer det lille barnet som langsomt nærmer seg sin døende mor.

Senza Mamma

*Senza mamma, o bimbo, tu sei morto!
Le tue labbra, senza i baci miei, scoloriron
fredde, fredde. E chiudesti, o bimbo, gli
occhi belli. Non potendo carezzarmi, le
manine componesti in croce...*

*E tu sei morto senza sapere quanto t'amava
questa tua mamma. Ora che sei un angelo
del cielo, ora tu puoi vederla la tua mamma.
Tu puoi scendere giù pel firmamento ed
aleggiare intorno a me, ti sento... sei qui...
mi baci... m'accarezzi.*

*Ah, dimmi quando in cielo potrò vederti,
quando potrò baciarti! Oh, dolce fine di
ogni mio dolore! Quando in cielo con te
potrò salire? Quando potrò morire?
Dillo alla mamma, creatura bella, con un
leggero scintillar di stella...
Parlami, amore...*

*Uten mamma måtte du dø, mitt barn!
Dine lepper ble bleke og kalde uten at jeg
fikk kysse deg, og du mitt barn, lukket dine
vakre øyne! Med dine små hender, foldet i
kors, kunne du ikke kjærtegne meg.
Du døde uten å få vite hvor høyt jeg har
elsket deg! Nå er du en engel i himmelen,
og du ser din mor. Du kan komme til meg
fra himmelen, det er som jeg kan kjenne
deg omkring meg... Du er her... du er her...
Du kysser meg, du trøster meg...
Fortell meg, når skal jeg få se deg i
himmelen? Når skal jeg få kysse deg? Når
kan jeg få møte deg i himmelen, så min sorg
kan få en ende? Når kan jeg få dø?
Fortell det til din mamma, skjønn barn,
la en blinkende stjerne si meg det,
mitt elskede, eneste barn!*

Vest Norges Opera presenterer

Giacomo Puccini

SUOR ANGELICA

Opera i en akt

Libretto Giovacchino Forzano

Urfremføring i New York, Metropolitan, 14 desember 1918

Johanneskirken 23., 24. og 28 mars 2007

Iscenesettelse: Daniel Bohr

SUOR ANGELICA - **Antonia Cifrone**

LA ZIA PRINZIPESSA - **Tone Kvam Thorsen**

SUOR GENOVIEFFA - **Bodil Arnesen**

LA MAESTRA DELLE NOVIZIE/LE CERCATRIZI - **Eliza Marian**

LA BADESSA/LA SUORA ZELATRICE - **Siv Oda Hagerupsen**

LE CERCATRICI/UNA CONVERSA - **Sylvia Skeie Vik**

LA SUORA INFERMIERA/UNA CONVERSA - **Silje Birgitte Folkedal**

SUOR OSMINA - **Vibeke Meyer**

SUOR DOLCINA - **Kristin Raknes**

ANGELICAS SØNN - **Jonas Salomonsen Apeland**

Bergen Operakor

Ragazzi, VNOs barnekor

VNOs orkester

Repetitør: Jarle Rotevatn, Keiko Mitsuhashi

Dirigent Anne Randine Øverby

Lysteknikk: PA Produksjoner

Lysmester Sasja Haven

Produksjon: Opera Bergen

Antonia Cifrone

Sopranen Antonia Cifrone har bl.a. studert med Renata Tebaldi, Elio Battaglia, Enzo Dara og Maria Chiara. Hun er aktiv nasjonalt og internasjonalt både i sceniske forestillinger og i oppsetninger med det italienske kringkastingselskapet RAI. Hun gjester hyppig kompanier som "Circolo le Voci" i Verona, "Valle D'Aria"-festivalen, "Pucciniana"-festivalen, "Recitals per grandi personaggi dell'Opera Lirica" med R.Tebaldi, G.Bechi, N.Martinucci, R.Bruson. Hun har vunnet "Festival Verdiniano"-konkurransen og debuterte med hovedrollen i Verdis opera "Alzira" ved Teatro Magnani og ved Teatro Regio i Parma, dirigert av M.G.Kuhn. Videre Gilda i "Rigoletto" ved Verdi-festivalen i Parma og Bassano Opera Festival med dirigentene Giovaninetti og Saunale, debut ved den internasjonale samtidsmusikkfestivalen i Bolzano i Brittens "Giro di Vite", Goreckis Symfoni nr.3 med dirigent M.F.Neri, Leonora i "Trubaduren" ved de største bulgarske operaene, Donna Elvira i "Don Giovanni", Violetta i "La Traviata", tittelrollen i "Tosca" ved nasjonalteateret i Havana, Cuba, Mimi i "La Bohème", Liu i "Turandot". Hun gjestet sist Vest Norges Opera i 2001 i tittelrollen "Madama Butterfly" av Puccini.

Tone Kvam Thorsen

Alten Tone Kvam Thorsen er oppvokst i Sandnes og bosatt i Bergen. Utdannet ved musikklinjen, Bergen Pedagogiske Høgskole, høyere sangpedagogisk eksamen NMLL og videre sangstudier England, Tyskland og Nederland. Deltok i etableringen av Opera Bergen i 1982 og har siden arbeidet i ledelsen med over 70 operaoppsetninger i Bergen. Solist i kirkemusikalske verk, messer og kantater, ved symfoniske konserter, opera og musikaler. Solist med bl.a Bergen Filharmoniske Orkester, Stavanger Symfoniorkester, Domkirkens Orkester, Collegium Musicum Orkester, Amadeus Orkesteret i Wien og Praha Symfoniske Kammerorkester. Konserter og opera i Danmark, Eritrea, Egypt, Estland, Romania, Østerrike og Tsjekkia. Har fremført operaroller som Olga (Eugen Onegin), Talskvinne (Pizzettis Assasino nella Cattedrale), Lucia (Cavalleria Rusticana), Marthe (Faust), Maria (Porgy and Bess), 3.Dame (Die Zauberflöte), Mary (Der fliegende Holländer), Carmen og Mercedes (Carmen), Barbara (Korngolds Violanta) samt hovedrollene som Madame Flora (Baba) i Menottis The Medium og Anna i Die Sieben Todsünden av Weill/Brecht.

Bodil Arnesen

Den lyriske sopranen Bodil Arnesen er født i Harstad. Studier ved Rogaland Muikkonservatorium og Bayerische Statsopera i Tyskland. En av landets mest prisbelønnede sangerinner med bl.a. Kirsten Flagstadprisen. Arbeider som frilans innen opera, oratorier og romanser med omfattende solistkarriere i inn- og utland, både som konsertsanger og ved CD-utgivelser. Repertoaret spenner fra barokken til samtidsmusikk. Sunget ved flere anledninger på Trolldhaugen under Fests spillene i Bergen. Solist bl.a. med Bergen Filharmoniske Orkester og deltok også som solist ved BFOs Japan-turné. Har bl.a. opptrådt med St. Lukes Orchestra i New York, Royal Symphony Orchestra i London, Atlanta Symphony Orchestra, Oslo Filharmoniske Orkester og de tyske Rundfunk-stasjonene WDR, NDR og ARD. Solist på opera/oratorie innspillinger med bl.a. Münchener Kammerorkester, Bamberger Symfonikerne og Berlin Rundfunk Orkester. Bodil Arnesen sang sopranpartiet i Vest Norges Operas fremføringer av "Carmina Burana" i Aenum 1999 og på Bergenshus 2003, og Pamina i "Tryllefløyten", 2002.

Eliza Marian

Mezzosopranen Eliza Marian har sin utdannelse fra C.M von Webers høgskole for musikk i Dresden og videreutdanning i Wien med Ks.G.Hornik og Prof.I.Gavrilovici. Bosatt i Wien fra 1988 og er ansatt ved statsoperaen i Wien. Hun har medvirket ved en rekke konserter; lieder, moderne musikk og samtidsmusikk. Hun har også deltatt ved ulike festivaler bl.a. i Bayern med Schönbergs "Pierot Lunaire". Salzburg-festivalen og Ravenna-festivalen med R.Muti. I 1995 framførte hun Mahlers "Kindertotenlieder" i Kairo med Kairo-symfonikere, var solist med Wiener-symfonikerne i Konserthaus Wien og sang ved gallaforestilling i Bukarests Statsoperettehus. Hun har turnert i Belgia, Hellas, Egypt og Japan, og ved Statsoperaen i Praha som Cherubino og Orlofsky. Ved statsoperaen i Wien har hun hatt roller i Janaceks "Jenufa" og "Ossud", Wagner "Lohengrin" og Verdi "Simon Boccanegra". Eliza Marian sang rollen som "Mercedes" i Opera Bergens oppsetning av "Carmen" i 1997.

Siv Oda Hagerupsen

Siv Oda Hagerupsen mezzosopran, har sin utdannelse fra Nordnorsk Musikkonservatorium og Statens Operahøgskole. Hun er flittig benyttet som solist både i ulike operaproduksjoner, og i de store kirkemusikalske verk av bl.a. Bach, Händel, Mozart og Rossini, og har sunget med alle ledende orkestre i Norge. I 1999 debuterte hun på Den Norske Opera i rollen som 3.dame i Mozart "Tryllefløyten", og har deretter hatt roller som; Mercedes i Carmen, Marcellina i "Figaros Bryllup", Niclaus, Musen og Antonias Mor i "Hoffmanns eventyr", og høsten 04/våren 05 Cherubino i "Figaros bryllup". Her har hun jobbet med dirigenter som Gregor Bühl, Eivind Aadland, Arild Remmereit og Terje Boye Hansen. Hagerupsen har sunget ved Operan i Kristiansund- Manja i "Grevinne Mariza", Firenze i Chess, Opera Nordfjord Cherubina i "Figaros bryllup" m.fl. Våren -04 sang hun Carmela i de Fallas "La Vida Breve" med Oslo Filharmoniske orkester og Bergen filharmoniske orkester under ledelse av Rafael Frúbeck de Burgos. Fremtidige oppgaver inkluderer bl.a. rollen som Mercedes i "Carmen" ved Den Norske Opera.

Sylvia Skeie Vik

Sopranen Sylvia Skeie Vik er født i Øystese i Hardanger. Allerede som 16-åring ble hun det yngste medlem av Bergen Operakor og startet samtidig sine sangstudier hos Anne Randine Øverby. I 1995 framførte hun rollen som Anna i Nabucco og året etter sang hun sopranpartiet i Berlioz Messe Solennelle ved Bergen Operakors 15-års jubileum og deltok med soloparti ved åpningskonserten ved Festspillene i Bergen. Hun sang rollen som yppersteprestinnen i Opera Bergens sommeropera med Verdis Aïda på Bergenhus Festning 1997 og i Vest Norges Operas sommeropera i 2005 samt Den himmelske stemme i Verdis Don Carlos i Grieghallen i 1997. I 1999 og 2004 sang hun bl.a. rollen som Lola i Vest Norges Operas oppsetning av Mascagnis Cavalleria Rusticana og i 2000 rollen som Gianetta i "Elskovsdrikken".

Silje Birgitte Folkedal

Silje Birgitte Folkedal har dramapedagogisk utdannelse fra Høgskolen i Bergen og hovedfag i drama ved NTNU i Trondheim. Fra 1997 har hun regissert og koreografert ulike teater og/eller musikkdramatiske prosjekt. Silje Folkedal har undervist i drama ved Fana Folkehøgskole, er skuespiller i fri-teatergruppen Eventus, ballet/dans-kritiker i Bergens Tidende og Bergensavisen og har også engasjement i ulike ambient techno-operaprojekt som sanger. Fra 2005 er hun ansatt som formidlingsleder ved Den Nationale Scene. Silje Birgitte Folkedal har studert sang siden 1992 hos Anne Randine Øverby og hos Kåre Bjørkøy (1997-1998). Silje Folkedal spilte i den kritikerroste Hønefossvyven sommeren 2003. Ved Vest Norges Operas oppsetninger har hun fremført roller som Kate Pinkerton (Madama Butterfly), alternert som Mercedes (Carmen), Siebel (Faust i Arenum), Annina (La Traviata) og hhv. barnepiken og tittelrollen (Eloise -05/-06).

Daniel Bohr – regissør

Daniel Bohr er en av våre mest allsidige og kosmopolitiske kulturpersonligheter. Sesongen 2003-2004 kunne han feire sitt 40-års jubileum som iscenesetter. Daniel Bohr kommer fra Sydamerika og etablerte seg i Skandinavia for om lag 30 år siden etter å ha reist og arbeidet i det meste av verden. Han er først og fremst teatermann, men han har også vært teatersjef, operasjef og festspilldirektør. Drama, komedie, farse, opera, operette, musikal, revy og cabaret har vi fått fra hans hånd. I Danmark har han i en lang årrekke regissert på Det Kongelige Teater, Det Ny Teater, Åborg Teater, Det Danske Teater og Det Ny Musikteater. Forestillingen "The sound of music" på Det Ny Teater i København, i Daniel Bohrs iscenesettelse, fikk Årets Reumert 2004 til Bedste Musikteater. I Norge har han iscenesatt på Det Norske Teater, Chateau Neuf, Bryggeteateret, Teatret Vårt, Haugesund Teater og Opera Bergen, og blant hans største suksesser kan nevnes musikalene "Annie", "Oliver", "The Sound of Music", "Hello Dolly", "Godspel", "Trollmannen fra Oz", "West Side Story", Mozarts "Cosi Fan Tutte", Verdis "Aida", "Don Carlos" og "Trubaduren", Tsjaikovskis "Eugen Onegin", Massenets "Werther", Strauss' "En natt i Venedig" og "Sigøynerbaronen", Lehars "Den Glade Enke", Edvard Hoem/Henning Sommeros "Jesu Siste Dager" og "Master Class" og "Musical, Musikal" på Det Norske Teater. Daniel Bohr har iscenesatt "La Traviata", "La Cenerentola", "Barbereren i Sevilla" og "Cosi fan tutte" for Vest Norges Opera.

Anne Randine Øverby – dirigent

Dirigenten Anne Randine Øverby har ledet fremførelser av en rekke operaer og vokalsymfoniske verk. Dirigent for nyoppsetningen av Barberen i Sevilla ved Statsoperaen i Praha, dirigent for gjestespill i Kairo med Porgy and Bess og Ashkelon Musikkfestival i Israel med Samson og Dalila, Ein Deutsches Requiem i The Forbidden City Concert Hall med Beijing Symphony Orchestra, Barberen i Sevilla i New Orleans og Mississippi og urfremføringen av Dos Santos Santo Antonio dos Portugueses i Roma. Kunstnerisk leder for Opera Bergen 1982-1997. Operasjef for Stiftelsen Vest Norges Opera fra 1998. Kunstnerisk leder for Bergen Operakor siden starten i 1981. Fra operarepertoaret nevnes Puccinis "Manon Lescaut", "La Bohème", "Madama Butterfly" og "Turandot", Verdis "Aida", "Don Carlos", "Nabucco" og "Macbeth", Bizets "Carmen, Menottis "The Medium". I 2004 dirigerte hun bl.a. "La Bohème", Dvoraks "Stabat Mater", Verdis "Messa da Requiem" i Budapest Congress Center, TV-overført operagalla i Piatra Neamt, Romania, "Rockquiem" og "Tosca" utendørs på Bergenhus festning, Eugen Onegin" i Grieghallen og Händels "Messias" i Beijing. Fra hennes engasjement i 2005 nevnes her "Barbereren i Sevilla" ved Den Nationale Scene, "Aida" på Bergenhus festning og Mahlers 8. symfoni i Grieghallen. I 2006 har hun bla dirigert Skandinaviapremiere på Floyds "Susannah", Dvoraks "Requiem" og Schumanns "Das Paradies und die Peri" i Romania og "Mozart og Salieri"/"Salieris Requiem i Rovigo/Italia.

BERGEN OPERAKOR

Bergen Operakor kan skrive sin historie tilbake til 1976, og da som et sammensatt sesongbasert kor som medvirket ved operaoppsetninger i Bergen. Behovet for permanent virksomhet resulterte i at Bergen Operakor ble etablert. Koret debuterte høsten 1981. Dette innledet en helårsdrevet virksomhet med omfattende medvirking i opera, symfoni og kirkemusikk. Koret har et stabilt medlemstall på 60, og nye medlemmer rekrutteres ved prøvesang på grunnlag av stemmekvalitet og musikalsk fleksibilitet. Bergen Operakor rekrutterer også solister til konserter, musikaler og mindre roller i opera. Anne Randine Øverby har vært kunstnerisk leder siden etableringen 1981.

Bergen Operakor har hatt et omfattende kirkemusikalsk og symfonisk repertoar i samarbeid med Stiftelsen "Harmonien", Festspillene i Bergen og i egen regi som omfatter verk av bl.a. Brahms, Beethoven, Mahler og Berlioz. Koret har deltatt i en rekke sceniske operaoppsetninger produsert av Opera Bergen. Fra 1998 samarbeider Bergen Operakor med Vest Norges Opera. Aida, Macbeth, Carmen, Turandot, La Bohème, Der fliegende Holländer, er noen av de mange operaer koret har medvirket i. Korets medlemmer har stor scenisk erfaring i samarbeidet med den lange rekke av nasjonale og internasjonale regissører. I tillegg nevnes fremføringer av "Chess", Gershwins 'Porgy and Bess' og Tippett's "A Child of our Time" som eksempler på korets bredde i repertoar.

Gjennom ulike konsert- og operamedvirkninger har Bergen Operakor hatt gleden av samarbeid med flere kjente dirigenter som bl.a. Rafael Frúbeck de Burgos, Aldo Ceccato, Per Dreier, Carlo Felice Cillario og Muhal Tang. Bergen Operakor har turnert i Norge og andre skandinaviske land, og medvirket i Opera Bergens utenlandsturnéer til Eritrea, Egypt, Israel, samt konsertturné til Praha/Smetana Hall, Wien/Musikverein med Mozarts Requiem i 1998, Kina/Beijing i 2001 med fremføringer av bl.a. Brahms: Ein Deutsches Requiem, Mahlers 2. symfoni og Cavalleria Rusticana i The Forbidden City Concert Hall med Beijing Symphony Orchestra og China National Symphony Orchestra og kor. I 2004 fremførte koret Verdis Missa di Requiem i Romania/Timisoara og Ungarn/Budapest.

